

“UYGUR” SÖZCÜĞÜNÜN KÖKENİ VE ANLAMI ÜZERİNE YENİ BİR YAKLAŞIM

Prof. Dr. Alimcan İnayet

“Uygur” sözcüğünün etimolojisi ve anlamlarıyla ilgili çalışmalar 19. yüzyılın sonlarından itibaren başlamış ve üzerinde büyük çabalar sarf edilmiş olmasına rağmen, bilim dünyasında kabul gören ortak bir fikir henüz oluşmuş değildir. Son dönemlerde, Çin’de Türkoloji sahasında konuya ilgili tartışmalar yeniden gündeme gelmiş, bir çok dilbilimci, tarihçi ve halkbilimci konuya değişik açılardan bakarak açıklık getirmeye çalışmış, bundan sonraki çalışmalar için ufuk açıcı görüşler ortaya koymuşlardır. Ortaya konulan bu görüşleri maddeler hâlinde şöyle özetlemek mümkündür:

A. “Uygur” Sözcüğünün Çince Tarih Kaynaklarında Bulunan Biçimleriyle İlgili Görüşler

1. Shang Hanedanlığı (M.Ö. 16 – M.Ö. 11.yüzyıl) tarihine ait belgelerde geçen Çince *Gui-fang* adındaki “gui” karakteri *Oguz* sözcüğünün en eski Çince transkripsiyonudur. *Gui* karakteri o dönemde “gür”, “ügü”, “wuku” şeklinde telaffuz edilmiş olup, aslında *Ogur* sözcüğünün Çincedeki transkripsiyonudur. *Oguz*, *Ogur* sözcükleri ise *Uygur* sözcüğünün mukabilidir.¹

2. Zhou Hanedanlığı’nın ortalarına gelindiğinde, *Gui-fang* (倉方)lara *Yi-qu* denmiştir. *Yi-qu* aslında *Ogur* diye telaffuz edilirdi. *Gui* , *Wei* , *Hu* “çevik” anlamındaki *gur*, *gur* kelimesinin Çincedeki ilk ahenk tercumesidir.²

3. Çince tarih kaynaklarında, M.Ö. 2. yüzyılda kaydedilen *Wu-jie* ya da *Hu-jie* adı *Oguz* ya da *Uygur* kelimesinin Çince transkripsiyonudur³.

4. Han döneminde Kumul bölgesi *Yi-wu-lu* diye adlandırılmıştır. Buradaki *Yi-wu-lu* “Uygur” sözcüğünün bir başka transkripsiyonudur⁴.

5. M.S. 2. yüzyılda yaşayan Yunanlı coğrafyacı Claudus Ptolemy’nin “Coğrafya” (Geographice Hyhegesis) adlı eserinde bahsedilen *Oechurdas* – *Oikhardai* kelimesi *Uygur* sözcüğünün karşılığıdır. Ptolemy Tarım nehrine *Oechurdas* demiştir⁵.

¹ Abdurehim Hebibulla, Uygur Etnografiyisi, Şincang Helk Neşriyatı, Urumçi, 1993, s. 49; Gayretcan Osman, Uygurlar Şerkte ve Ğerbe, Şincang Helk Neşriyatı, Urumçi, 2002, s. 32

² Abdurehim Hebibulla, age., s.51

³ Turgun Almas, Uygurlar, Şincang Yaşlar-Ösmürler Neşriyatı, Urumçi, 1989, s. 15

⁴ Abdurehim Hebibulla, age., s. 50; Sang Rong, “Uygur Tarihi ve Kültürüne Dair Araştırmaların Genel Durumu”, Çinde Uygur Tarihi ve Kültürü Araştırmaları (Toplam), 1, Şincang Helk Neşriyatı, Urumçi, 1998, s.39; Enver Baytur, Heyrinsa Sıdk, Şincangdiki Milletlerning Tarihi, Milletler Neşriyatı, Pekin, 1999, s. 456

6. Çince tarih kaynaklarında M. S. 4-5. yüzyıllarda görülen *Wu-hu*, *Wei-he*, *Hui-he* adları *Oğuz* veya *Uygur* adının Çince transkripsiyonudur⁶.
7. Çince tarih kaynaklarında geçen *Yuan-he* “On Uygur” adının Çince transkripsiyonudur⁷.
8. Çince tarih kaynaklarında M.S. 6. yüzyılın sonlarından itibaren görülen *Wei-he*, *Hui-he*, *Hui-hu/Hui-gu* “Uygur” sözcüğünün Çince transkripsiyonudur⁸.
9. M.S. 8. yüzyıla ait Orkun Yazıtlarında “Uygur” sözcüğü bir kavim adı olarak yer almaktadır.
10. Song Hanedanlığı döneminde *Uygur* adı Çince’ye *Hui-hui* olarak transkripsiyon edilmiştir⁹.

11. 13. yüzyılın ikinci yarısından 17. Yüzyılın ortalarına kadar *Uygur* adı Çince’ye *Wei-wu-er* şeklinde transkripsiyon edilmiş; 17. yüzyılın ortalarından 20.yüzyılın başlarına kadar *Hui-bu* ya da *Hui-min* şeklinde ifade edilmiştir¹⁰.

“Uygur” sözcüğünün Çince tarih kaynaklarında bulunan biçimlerini bir araya getirip kategorize edecek olursak şöyle bir tabloya karşılaşırız:

Gui (fang)	Yuan-he	Wei-he	Hu-jie
Gui-gu	Yi-qu	Wu-he	Hu-gu
	Yi-wu-lu	Wu-jie	Hui-he
		Wu-hu	Hui-hu/Hui-gu
		Wei-wu	Hui-hui
		Wu-ge	Hui-he-er
		Wei-wu	Hui-he
		Wei-wu-er	
		Wei-gu-er	

⁵ Abdurehim Hebibulla, age., s. 47; Ehmed Sulayman Kutluk, Orhun Uygur Hanlığını Kısıkçe Tarihi, Şincang Helk Neşriyatı, Urumçi, 2006, s. 44

⁶ Enver Baytur, Heyrinsa Sıdık, age., s. 457

⁷ Ehmed Sulayman Kutluk, age., s. 40

⁸ Sang Rong, age., s. 38

⁹ Zhang Zhong-fu, Qing Hanedanlığı Döneminde Kuzeybatı Bölgesindeki Müslüman Ayaklanması, Lian-jing Yayıncılık Şirketi, Taipei, ISBN 957-08-1937-5, 2001, s. 11. Araştırmacı “Hui-hui” kelimesinin ilk olarak Song Hanedanlığı döneminde yaşayan Chen Kuo’nun “Meng-Zi-Bi-Tan” adlı kitabın beşinci bölümü olan “Müzik Kanunu”ndaki “Sırtında kese taşıyıp Uygur'a vurmak” sözünde rastladığını, buradaki “hui-hui”un, Tang Hanedanlığı dönemindeki Hui-he (Hui-gu)lerin soyundan olup, “Hui-hui” Hui-he (gu) kelimesinin transkripsiyonu olduğunu ifade etmektedir.”

¹⁰ Sang Rong, age., s. 39

		Wei-wu-er	
--	--	-----------	--

Tabloda görüldüğü gibi, “Uygur” sözcüğü Çincede farklı biçimler arz etmektedir. Ancak bunlar Çincenin değişik tarihi dönemlerde kazanmış olduğu farklı telaffuz özelliklerinden ileri gelmiştir. Tabloda yer alan biçimlerin tümünün “Uygur” ya da “Oğuz” sözcüğünün Çince transkripsiyonu olduğunda birleşen bilim adamları, “Uygur” ile “Oğuz”un aynı sözcüğün farklı telaffuzu ve yazılışı olduğunu da kabul etmektedirler. Öyleyse bu iki sözcüğün kökenini aynı kelimedan aramak gerekmektedir.

B. “Uygur” Sözcüğünün Kökeniyle İlgili Görüşler

1. *Uygur* ile *Oğuz* aynı kelimenin değişik biçimleridir. Uygurların Tanrı Dağları civarına yerleşenleri *wu-hu* , Altay dağları civarına yerleşenleri *Wu-he* , yani *Oğuz*; Selenga nehri vadilerine yerleşenleri *Wei-he* , sonra *Hui-he* , yani *Uygur* diye adlandırılmıştır. *Hui-he* ()ler Oğuzlardır. Türk yazılı belgelerde “Dokuz Oğuz”lar “Dokuz Uygur”lar diye de adlandırılmıştır¹¹.

2. *Uygur* ya da *Oğuz* kelimesinin ilk şekli “çevik” anlamındaki *ğur, gur* dur. Çincedeki *Gui* , *Wei* , *Hu* karakterleri “çevik” anlamındaki “*ğur, gur*” kelimesinin transkripsiyonudur. Bugünkü “Uygur” sözcüğü eski *Gur, Ogur* adı temelinde *ğur – oğur – onğur – oyğur – uiğur* şeklinde oluşmuştur¹².

3. *Uygur* sözcüğü Orta Dönem Türkçesindeki *Udgur* kelimesinden gelmiştir. Bu kelime aslında *Hudgur* olabilir. Bu ad eskiden *Hudgur – Udgur – Uygur* şeklinde fonetik değişiklik geçirmiştir. Uygur adının Çince tarih kaynaklarında *hui-gu, hui-he* şeklinde yazılışı *Hudgur* kelimesine bağlanabilir¹³.

4. *Uygur = Yugur, Ogur = Ögür, Oguz = Öğüz*. Bunların anlamı “akilli, güçlü, kudretli”dir. Bu kelimeler Türkçenin “r” grubunda konuşan kabilelerin dilinde *Oğur, Yuğur, Uyğur* şeklini almıştır; Türkçenin “z” grubunda konuşan kabilelerin dilinde ise *Oğuz, Ğuz, Uz* şeklini almıştır. Eski Türkçede tek heceli *o-* (düşünmek), *ög* (akıl, tefekkür) fiili de vardır. İşte bu *o-, ög, uk-* fil köküne *ğuz, gur* ekleri getirilerek “bilici, planlayıcı, çevik, kudretli” anlamındaki kelime ortaya çıkmıştır¹⁴.

¹¹ Ehmed Sulayman Kutluk, age., s. 45-46; Geyretcan Osman, Uygurlarning Tarih Medeniyitige Dair Mulahize, Sincang Helk Neşriyatı, Urumçi, 2003, s. 63

¹² Abdurehim Hebibulla age., s. 51-53

¹³ Abdurehim Hebibulla, age., s. 54

¹⁴ Abdurehim Hebibulla, age., s. 61; Geyretcan Osman, Uygurlarning Tarih Medeniyitige Dair Mulahize (Uygurların Tarih Kültürüne Dair Yorumlar), s. 63-64

5. “Uygur” sözcüğünün eski şekli *Ogur – Ugur (oghur)* ya da *gur(ghur)*dur. Çince kaynaklardaki “Gu-shi”, “Che-shi” *guz – kus* (*guz – ghuz*) adının Çince’deki transkripsiyonudur¹⁵.

6. “Uygur” sözcüğü Uygurların yaşadıkları yer olan *Ughei Nor* adından gelmiştir. *Ughei Nor* Karakurum şehrinin kurulduğu yerin 30-40 km kuzeybatısında bulunan Orhun nehridir. *Ughei Nor* “Yüksekte oturan insanlar”, “asilzade” anlamına gelir¹⁶.

7. “Uygur” sözcüğündeki *gur* boğa ile alakalıdır. Nitekim *Ogur* boy adındaki *gur*, *Oğuz*'daki *guz*'la aynıdır. Mesela *Ogur*, *Ögür*, *Gur*. W. Radloff'a göre, Uygur adının ilk biçimini *Ut-gur*'dur. V. Thomsen'e göre de *Uygur* adının ilk şekli *ud* tur. *Ut/ud* eski Türkçede inek, boğa anımlarına gelir. O halde *Uygur*, *Kutrigur*, *Utigur* adları boğa kabilesi anlamına gelmektedir¹⁷.

C. “Uygur” Sözcüğünün Anımlarıyla İlgili Görüşler

“Uygur” sözcüğünün anımlarıyla ilgili çeşitli görüşler ileri sürülmüştür. Bu görüşleri söyle özetlemek mümkündür:

1. “Uygur” sözcüğü “kendi azığını kendileri bulup yiyenler” anlamındadır. Bu görüş Kaşgarlı mahmud'un “Divanü Lügati't-Türk” adlı eserinde Uygur maddesini açıklarken verdiği bilgilere dayanmaktadır¹⁸.

2. “Uygur” sözcüğü “katlaşmak, uyuşmak” anlamına gelir. Bu görüş Reşidüddin Fazlullah'ın “Cami’üt-tevarih” adlı eserine dayandırılmıştır¹⁹.

3. “Uygur” sözcüğü “tabi olmak”, “yapışmak” ya da “birleşmek” anlamındadır. Bu görüş Ebulgazi Bahadirhan'ın “Şecere-i Türk” adlı eserindeki Oğuz Kağan Destanı'nın İslami rivayetine dayanır²⁰.

4. “Uygur” sözcüğü “yükseklik adamı”, “asilzade” anlamına gelir. Bu görüş Japon bilim adamlarının ortaya attıkları yer adı “Ughei nor”a dayandırılmıştır.²¹

5. “Uygur” sözcüğü “şahin gibi uçan”, “şahin gibi çevik, batır” anlamındadır. Çince tarih kaynaklarına göre, M. S. 788 yılının Ekim ayında Uygur Kağanı Çin sarayında

¹⁵ Geyretcan Osman, Uygurlarning Tarih Medeniyitige Dair Mulahize (Uygurların Tarih Kültürüne Dair Yorumlar), s. 59

¹⁶ Ehmed Sulayman Kutluk, age., s. 44

¹⁷ Fuzuli Bayat, Türk Mitolojik Sistemi, 1, Ötüken, İstanbul -2007, s. 185-186.

¹⁸ Ehmed Sulayman Kutluk, age., s. 41

¹⁹ Ehmed Sulayman Kutluk, age., s. 42

²⁰ Ehmed Sulayman Kutluk, age., s. 42

²¹ Japon bilim adamlarına göre, Ughei Nor Karakurum şehrinin kurulduğu yerin 30-40 km kuzeybatısında bulunan Orhun nehridir. Ughei Nor “Yükseklik adamı”, “asilzade” anlamına gelir. Bkz. Ehmed Sulayman Kutluk, age., s. 45

binden fazla kişiden oluşan heyeti göndermiş ve *Hui-he* adının *Hui-gu* diye değiştirilmesini istemiştir ki, *Hui-gu* nun anlamı “şahin gibi çevik, batır” demektir²².

6. “Uygur” sözcüğü “ormanlık kavmi” anlamına gelir²³.
7. “Uygur” sözcüğü “birleşmek”, “bağlaşmak” ve “müttefik” anlamındadır²⁴.
8. “Uygur” sözcüğü “akıllı”, “bilgili”, “güçlü”, “yetenekli” anlamındadır²⁵.
9. “Uygur” sözcüğü “boğa”, “inek” anlamına gelir²⁶.

Göründüğü gibi, “Uygur” sözcüğünün birbirinden farklı bir çok anlamı bulunmaktadır. Bunların arasında 7. maddededeki “Uygur” sözcüğünün “birleşmek”, “bağlaşmak” ve “müttefik” anamları Çin bilim sahasında en çok kabul gören görüşür. Ancak bu görüş 14. yüzyılda yaşayan Reşidüddin'in “Cami'üt-tevarih” adlı eseri ve 17. yüzyılda yaşayan Ebulgazi Bahadirhan'ın “Şecere-i Türk” adlı eserinde naklettikleri Oğuz Kağan Destanı'nın İslami rivayetlerine dayanmaktadır. Rivayetlerde anlatılan Oğuzhan ve babası Karahan arasındaki din çatışmasıyla ilgili olay M.S. 9. ve 10. yüzyıldan geriye gitmez. Halbuki “Uygur” sözcüğü milattan çok önceki dönemlerde ortaya çıkan bir sözcüktür. O halde bu sözcüğün “birleşmek”, “bağlaşmak” ve “müttefik” anamlarının sonraki dönemlerde ortaya çıktığı açıktır. Dolayısıyla bunlar “Uygur” sözcüğünün ilk ve asıl anlamı olamaz. O zaman “Uygur” sözcüğünün ilk ve asıl anlamı ne olabilir?

Bilim adamlarının değerli çalışma ve ortaya koydukları kıymetli görüşler temelinde bu sorunun cevabı aramaya çalışacağız.

Aslında sorunun cevabı için Rus Türkolog Baskakov'un şu denklemi önemli bir ipucu vermektedir. *Uygur* = *Yugur*, *Ogur* = *Ögür*, *Oguz* = *Ögüz*. “Oğuz” ile “Uygur” sözcüğünün aynı kökten geldiği bilim adamlarınca da kabul edilmektedir. O zaman bizim için burada *ögüz* ve *ögür* kelimesi büyük önem taşımaktadır. Baskakov bu kelimeyi eski Türkçedeki

²² Ehmed Sulayman Kutluk, age., s. 45

²³ Ehmed Sulayman Kutluk, age., s. 46

²⁴ Sang Rong, age., s. 39

²⁵ Abdurehim Hebibulla, age., s. 61

²⁶ Bkz. Fuzuli Bayat, age., s. 185-186. Ona göre, Türk halklarının çoğunuñ adı hayvan kültü ile bağlantılıdır. Bu hayvanlar aslında, boğa, onun türevleri olan öküz, koç, kurt, keçi, koyun, maral, köpekl vb. adları kapsar. Demek ki mense mitinin merkezi anlayışlarından olan hayvanlar – kurt, köpek, boğa – hem de Tanrıoğlu gibi anılmış, kendi varlığını boy, aile, nesil sisteminde saklamıştır. Eğer boğa mitine geniş planda bakılacak olursa onda Türk, Türkmen adlarının boğa kelimesi ile bağlantısı da aydınlanmış olur. S. Tolstov, S. Bıkovski'nin araştırmalarından istifade ederek Türkmen adının da boğa ile bağlantılı olduğunu göstermeye çalışır. O halde vahşi manda veya boğa anlamına gelen Tur adını, Türkmen adında kolaylıkla inşa etmek mümkündür. Bu durumda Uygur adı da, boğa sözü ile alakalı olmalıdır. Uygur adındaki gur kısminın boğa ile alakalı olduğu açıktır. Nitekim Ogur boy adındaki gur, Oğuz'daki guz'la aynıdır. Mesela Ogur, Ögür, Gur. Ancak gur/gar terkibinin ülke, yer adlarında görüldüğünü de unutmamak lazımdır. W. Radloff'a göre, Uygur etnoniminin ilk varyantı Ut-gur'dur. W. Radloff'tan sonra V. Thomsen de Uygur adının Türkçe'deki uy fiiline bağlanmasına itiraz ederek bu kelimenin ilk şeklini ud olduğu fikrini savunmuştur. Ut/ud eski Türkçede bilindiği gibi inek, boğa anımlarına gelmekteydi. O halde Uygur, Kutrigur, Utigur adları Ay merkezli inanç bağlamında boğa kabilesi anlamına gelmektedir

“düşünmek” anlamına gelen *o*- fiil köküne ve “akıl, tefekkür” anlamına gelen *ög* kelimesine bağlamaktadır²⁷. Bize göre, bu kelime eski Türkçe’deki “nehir” anlamına gelen *ögüz/iğüz* kelimesinden başka bir şey değildir²⁸. Bu kelimenin *ögüz – oguz; ögür -ogur* şeklinde bir değişim gösterdiği anlaşılıyor. Tayvanlı Türkolog Liu Yi-tang'a göre, *UjGur, Uyghur* sözcüğü *UGur, Ughur, Uğur, ugur* şeklinde okunabilir ve bu *UGuz, Ughuz, Oghuz, Uğuz, Uguz* şeklinde değişim olabilir. *Ughur, Oghur* sözcüğüne *j = y* sesi ilave edilirse *UjGur, Uyghur* olur. Aynı şekilde, *Oghuz, Ogur, Uguz* sözcüğü de *Oghur, Ogur, Ugur* olur²⁹. Türkologların ortaya koyduğu bu görüşlere dayanarak *ögüz/iğüz* sözcüğünün *ögüz/iğüz – oguz/uguz; ögür/iğür – ogur/ugur - uygur* şeklinde bir değişiklik geçirdiğini rahatlıkla anlayabiliriz. Sonuç: Oğuz = Uygur <ögüz/ügüz “nehir”dir.

Bu görüşü destekleyen iki kanıt bulunmaktadır. Biri, İranlı tarihçi Reşideddin'in Camiü't- tevarih adlı eserindeki bir rivayetir ki: “Söylendiğine göre, Uyguristan vilayetinde iki büyük dağ olup, biri Bokratu Tuzluk denirmiştir, diğer Uçkunluk Tanrım denirmiştir. Karakurum o iki dağın ortasındaymış, Ugedeyhan'ın yaptırdığı şehir de o dağın adıyla anılmış, bu iki dağın yanında Kut Dağ denen diğer bir dağ varmış, bu dağlı bölgenin bir yerinde on nehir, diğer bir yerinde dokuz nehir varmış. On nehir vadisinde yaşayan Uygurlara “On Uygur”, dokuz nehir vadisinde yaşayan Uygurlara “Dokuz Uygur” denirmiştir.”³⁰ Uygur Türeyiş mitinde anlatılan olaylar da bu rivayettekiyle örtüşmektedir. Buradaki “On Uygur”, “Dokuz Uygur” adlarının aslinin *On Öğüz/Ügüz, Dokuz Öğüz/Ügüz* olması mümkündür. İkincisi, Yunanlı coğrafyacı Ptolemy'nin “Coğrafya” adlı eseridir. Bu esere göre, Tarım nehrine o dönemde *Oechordas* denmiştir. Ptolemy'nin kaydettiği *Oechurdas* ve *Oikhardai* kelimelerinin “Uygur” olduğu Batılı bilim adamlarınca da kabul edilmektedir.

“Uygur” sözcüğünün anlamına gelince, bu sözcüğünün ilk ve asıl anlamı “nehir”dir. Sözcüğün mecazi anlamının ise “güçlü, kudretli, yüce” olduğu anlaşılmaktadır. Eski Türkçe’de “deniz ve okyanus”a “taluy ögüz” denmekte ve bu deyimin “güçlü, kudretli, yüce” anlamı Moğol hükümdarı Temuçin'e verilen “*Cengizhan*” (*Cengiz < Tengiz < ? Tengir* “tanrı”) unvanından da anlaşılmaktadır. Mesudi Dokuz Oğuzlardan bahsederken “Horasan’la Çin arasındaki Kuşan (Kuça) şehri halkı *Toguz-guz*’dur. Türkler ve diğer Türk boyları

²⁷ Abdurehim Hebibulla, age., s. 61; Geyretcan Osman, Uygurlarning Tarih Medeniyitige Dair Mulahize (Uygurların Tarih Kültürüne Dair Yorumlar), s. 63-64

²⁸ “Ögüz” sözcüğünü Sır Gerard Clauson, Muhamrem Ergin “Ögüz”; Hüseyin Namık Orkun “ügüz”; Kaşgarlı Mahmud “öküz” şeklinde vermektedir. Bkz. Sır Gerard Clauson, An Etymological Dictionary of Pre*Thirteenth-Century Turkish, At The Clarendon Pres, 1974, s. 119; Muhamrem ergin Orhun Abideleri, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 1970, s. 110; Divanü Lugati’t-Türk Tercümesi 1, 4. Baskı, Çeviren: Besim Atalay, Cilt I, Ankara, 1998, s. 59

²⁹ Liu Yi-tang, age., s. 78

³⁰ Ehmed Sulayman Kutluk, age., s. 44

arasında günümüzde, yani 332 (943/44) yılında, onlardan daha savaşçısı, daha kudretlisi ve daha iyi teşkilatçısı yoktur. Hükümdarlarının adı Uygur-han'dır³¹ der. Buradaki "Uygur-han" unvanının "kudretli han", "büyük han", "yüce han" anlamında geldiği anlaşılıyor. Ayrıca, *Oğuz* sözcüğünün ikinci ögesi olan "ğuz" bağımsız kullanılabilmektedir (*Ğuz*, *Guz*, *Dokuz-Ğuz*, *Tokuz-Guz*). Buradaki *ğuz* un *kuz/küz; kur/kür; gur/gür; köl/kül* gibi biçimleri de "kudretli", "büyük", "yüce", "güçlü" anlamlarına gelir.³²

Sonuç itibariyle, "Uygur" ve "Oğuz" sözcüğünün kökeni *Ögüz/Ugüz* olup ilk ve asıl anlamı "nehir"dir. Aynı adı taşıyan bu kavimler uzun tarihi süreçte farklı coğrafya ve kültürel çevrede yaşamalarından dolayı farklı istikamette gelişim göstermiş ve nihayet birbirlerinden farklı iki kavim olarak ortaya çıkmıştır. "Uygur" sözcüğü tarihin çeşitli dönemlerde farklı anlamlar kazanmıştır.

³¹ Mesudî, MURC EZ-ZEHEB (Altın Bozkırlar), Selenge Yayınları, İstanbul, 2004, s. 40

³² Gayretcan Osman, Uygurlarning Tarih Medeniyitige Dair Mülahize (Uygurların Tarih Kültürüne Dair Yorumlar), s. 195-196; V.V. Barthold , Orta Asya Türk Tarihi Dersleri, Çağlar Yayınları, Ankara, 2004, s. 82

